

Resten over 1,500 Kr., saa de falde udenfor denne Lov. Men alligevel vilde jeg anse det for rigtigt, om man forhøjede deres Løn, da den nuværende Løn baade for de overordnede og de underordnede Funktionærer og for Arbejderne ved Statens Skove ikke kan siges at staa i noget passende Forhold til det anstrengende Arbejde, de udføre. Forhandling om Lønningsspørgsmaal er jo et meget aktuelt Emne, og det er jo ret rimeligt, at det interesserer baade dem, der skulle nyde godt af Lønningerne, og dem, der skulle udrede dem. Jeg mener, at naar man kommer ind paa disse Spørgsmaal, skal man først og fremmest søge at komme de lavest lønnede til Hjælp, selv om det ikke just er dem, der raabe højest, eller som ere i Besiddelse af den bedste Evne til at fremsætte deres Krav med en saadan Vægt, at der bliver taget Hensyn til dem. Det er Lovgivningsmagtens Opgave at skønne over, hvilke Krav der maa anses berettigede, da de to Ting ikke altid falde sammen: Det høje Raab om Hjælp og den stærke Trang dertil.

Sigvald Olsen: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Idet jeg udtaler min Sympati med det, skulle mine Udtalelser dog forstaaes saaledes, at jeg ikke haaber, at dette Lovforslags Fremsettelse vil give Anledning til, at man vil være mindre ekspedit med Behandlingen af de Lønningslove, som dels allerede ere behandlede her og dels nu foreligge. Jeg indser fuldt vel, at de Folk havde Ret, som sidste Gang, da der var Tale om midlertidige Lønningstillæg, gjorde gældende, at det ikke er den rigtige Maade at ordne Statsfunktionærernes Lønningsforhold paa; man opnaar ganske vist at give dem et lille Tillæg, men ikke at ordne deres Lønforhold, at skabe stabile Forhold for dem, saaledes at de vide, hvad deres Løn er, og saaledes, at den i Virkeligheden faar en varig Forbedring.

Maa jeg om selve Lovforslaget sige, at det glæder mig, at der i § 2 er sket en lille Forbedring, men at jeg dog kunde have ønsket, at den højtærede Finansminister var gaaet endnu videre og gaaet med til, at ogsaa udelukkende akkordlønnede Arbejdere kunde komme i Betragtning ved Uddelingen af dette midlertidige Tillæg. Vi have jo Erfaring fra sidst for, at der inden for de forskellige Etater — specielt sigter jeg her til Statsbaneværkstederne og Holmen — er sket nogle Forurettelser over

for saadanne Folk, der udelukkende arbejde paa Akkord.

Med Hensyn til § 7, der sætter Aldersgrænsen ved det 25de Aar, vil jeg atter i Aar i Lighed med, hvad jeg hævdede sidst, gøre gældende, at det er meget beklageligt, at man vil fastholde denne Aldersgrænse. Jeg kan ikke indse, hvorfor de Folk, der her er Tale om, ikke skulle have Tillæg uanset Aldersgrænsen, og jeg vil under alle Omstændigheder udtale Ønsket om, at den højtærede Minister vil forandre Forslaget derhen, at det kun bliver de ugifte under 25 Aar, som blive udelukkede fra dette midlertidige Løntillæg. Det vilde ikke blive saa overordentlig mange flere, dette derved kom til at omfatte; Udgiftsforøgelser for Statskassen vilde være at regne for en Ubetydelighed, naar man tager Hensyn til den store Sum, det her drejer sig om.

Det blev af den ærede Folketingsmand for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) anbefalet de Funktionærer i de forskellige Etater, som havde fremsat en offentlig Kritik, at være varsomme med dette over for de nuværende Lovforslag, da det ikke var altid, de vilde finde et saa taalmodigt Folketing som det, vi havde i Fjor. Ja, der er jo ikke sket nogen stor Forandring i Folketingets Fysiognomi. Det er jo saaledes, at det efter det sidste Valg snarere skulde være, hvad vi kalde for mere demokratisk, og jeg tror heller ikke, det har været den ærede Folketingsmands Mening, at der i hans Ord skulde ligge nogen som helst Trussel, men at det kun var et godt Raad, han vilde give Funktionærerne, naar han benyttede dette Udtryk, at de skulde være varsomme; de skulde blot fremsætte deres Kritik i en urban Tone og paa en høflig Maade. Heri er jeg fuldstændig enig med ham, og naar jeg har fremsat denne Bemærkning, er det, fordi jeg nødig vilde have, at man fra anden Side skulde misforstaa den ærede Folketingsmands Udtalelser, og idet jeg i øvrigt, for saa vidt hans Mening, hvad jeg ikke tvivler om, har været den, jeg her har gengivet, kan være enig med ham i, at Folketinget og Landstinget, Rigsdagen som Helhed, ikke kan lade sig bestemme af Statsfunktionærerne, de højtlønnede og de højestlønnede, med Hensyn til hvorledes deres Stilling skal være til de forskellige Lovforslag. Rigsdagen kan ikke og skal ikke lade sig bestemme udelukkende af, hvad de sige, der er rigtigt. Rigsdagen skal lade sig bestemme af, hvad den efter moden Overvejelse finder rigtigt. Men det gaar ikke